

тя, и момчето целували ръка на всички възрастни, живеещи в къща или роднините на момчето в знак на уважение и почит. А пък възрастните от своя страна оставяли в ръката на момчето пари – кой колкото обича, всеки различно, за здраве и благоденствие. Целуване на ръцете започвало от свекъра, после свекървата и така нататък по старшинство. После родителите започвали да се уговарят колко ще правят сватбата. Докато са сгодени, младите нямали право спят заедно. Чак на сватбата ставало това. Тогава виждали има ли чаршаф, няма ли чаршаф.

А сватбите по онова време били много хубави. Правели се с фаятони, булката се водела при една туркиня. Тя живеела в центъра на града и им правела прическите, слагала пайети по лицето, украсявала ги, обличала ги. После сватбарите с тъпани, зурни и фаятони отивали да си ги вземат. Сватбите и тогава се правели с дарове, ама не с кръгчета или с цветя както сега, а с големи дарове – “комбинезони, нощници, пижами, ризи, такива неща дарувахме. Такива бяха сватбите за богати, и за бедни. Нямаше значение дали си беден или богат – всички беше еднакво.” Сватбите траели три-четири дни и се приготвяли поне по три рокли. Първият ден (в петък) – с розова или червен. Вторият ден (съботата) – със синя рокля. Третия ден, баш за сватбата с бяла рокля – това е било вече след къната. Туркинята приготвяла булката с бяла рокля, а след това се провеждал големият алай (обиколка) с фаятони. Какъвто бил цветът на роклята, такива били валото, и обувките. Тогава сватбите се правели от двете страни заедно. Затова били по три-четири дни.

На първия ден се приготвяла трапезата за *дуружиите*. Това са поканените на сватбата хора. Опъвали трапезите, нареждали ги и гостите сядали да ядат и да пият, и да играят с булката и младоженеца. А пък сватове се сядали на трапезата, за да се почерпят, да си поговорят какво ще правят с децата си, за да се разбират и да не се карат.

В събота вечерта било обичайното време за къната. Правела се турска къна. Къносвали на булката главата, краката и ръцете. Маже ло я някое момиче, което да не е сираче, да има баща и майка. Намазаните ръце, крака и главата се увивали, връзвали и булката преспишвала така, с къната. Чак на сутринта се измивала и тогава я гласели като булка. Докато къносвали булката, се пеели различни песни – български, и турски, и се приготвяла една специална плитка от деве парчета сплетена. И докато траела сватбата, тази плитка все си стояла